

meent at kunne affkaffe den Udførselstold, der svares, inden Sukkeret bliver udført fra selve Derne. Naturligvis giver dette en Indskrænkning i Dernes Indtægter, men til Gjengæld derfor tilbyder Regjeringen de 25,000 vestindiske Dalere, samtidigt med at den overtager Administrationen i Kjøbenhavn. Jeg mener altsaa, at dette nogenlunde kan tilfredsstille, især naar vi tænke paa, at Finantsministeriet tilbyder Laan af 250,000 vestindiske Dalere. Der klages over, at Sukkerproductionen er gaaet meget tilbage som Folge af, at man savner Midler til at arbejde paa bedste Maade, og det oplyses til Exempel, at der i 1864—67 blev indført til Danmark fra Storbritannien 18,706,241 Pbd. Sukker, medens der i samme Tidsrum blev indført fra Derne 32,034,772 Pbd. Sukker — altsaa stod Indførselen fra Derne dengang betydelig over Indførselen fra Storbritannien — men i de følgende tre Aar, indtil 1870, er Forholdet omvendt, idet Storbritannien har indført langt mere end Derne, nemlig 30,869,115 Pbd. imod 23,152,737 Pbd. Man maa indrømme, at dette er et uheldigt Forhold for Derne. Desuden fremhæves det, at medens de omliggende vestindiske Der, navnlig Barbados, levere 1,500 Pbd. Sukker pr. 40,000 □ Jod, levere Derne kun 7—800 Pbd., og det mener man er en Folge deels af Tollden, deels af manglende Capital, paa Grund af at der medgaaer saa meget til den uheldige Administration. For at forbedre Sukkeravlingen er det, at Regjeringen tilbyder Laan, og man mener saa, at Derne skulde komme til i alt Fald nogenlunde at kunne hamle op med de omliggende Der, og at det skulde hjælpe dem noget paa Fode igjen. Naar vi tage alt dette under Overveelse, synes jeg, at der er Grund til at være tilfreds med Regjeringens Forslag, og at det i alt Fald nogenlunde imødekommer det Nodraab, der er kommet til os fra Vestindien. Maaskee gaaer Forslaget ikke vidt nok, i alt Fald gaaer det ikke for vidt. Dette er den Mening, jeg har kunnet danne mig efter det statistiske Materialer, her foreligger, og som er saa righoldigt, at det forekommer mig, at man godt er istand til at danne sig en begrundet Mening derom. Naar man, som sagt, tænker sig, at

St. Croix kun leverer Halvdelen af det Sukker, som de omliggende Der producere paa det samme Areal Land, og dernæst at Den har dobbelt saa store Administrationsudgifter, samt endelig for det Credit, at haade deres Arbejderes Antal, deres Kreaturer osv. aftage, mener jeg, at der er gyldige Grunde til at være glad ved, at Regjeringen er kommen med Forslaget, og det Gæste, jeg skulde have at udsætte paa det, skulde være, at det ikke gaaer vidt nok.

II. Sag: Det ærede Medlem, der først havde Ordet, bemærkede, at han ikke antog, at der var synderlig Begjærighed efter at tage Ordet i denne Sag. Jeg er ikke bejslet af nogen særdeles Begjærighed efter at gøre det, men med det ærede Medlems Tilladelse vil jeg dog fremsætte et Par Bemærkninger til dette Lovforslag. Den ærede Daler omtalte ligeledes, at Lovforslaget utvivlsomt vilde blive Gjenstand for videre Overveelse, for et Udvalgs Betænkning o. s. v. her i Salen. Det følger jo af sig selv, at da Ministeriet har forelagt os et Forslag af en ikke ringe Betydning og efter vel overveiede Grunde, vilde denne Overveelse og dette Skøn her i Salen naturligtvis finde Sted. Jeg vil tillade mig strax at gøre opmærksom paa, at hvorledes nu end denne Sag staaer, saa bør vi ikke indlade os paa disse Bevillinger, uden at vi have klart for Dte og fast i Tanken, at vi aldrig faae disse Penge igjen. Der forlanges en Bevilling af 25,000 Pjastre i 4 Aar. Men nu vil jeg dog bede den høitærede Minister at betænke, om der er nogen Mulighed for at slippe for det Paahæng og de Klager, der ville komme, dersom vi høre op med at give disse 25,000 Pjastre; jeg tror, at man i en meget længere Tid vil blive nødt til at yde denne Bevilling. Dernæst har jeg ikke den Tro, at de 250,000 Pjastre — saa nær $\frac{1}{2}$ Million Rigsdaler i vore Penge — ville komme. Den St. Croix saaledes tilgode, at man kan vente efter Anvendelsen af disse Penge, at Den vil blive om ikke en meget florerende, saa dog en nogenlunde velstaaende Landsdeel, og tillige bør vi jo huske paa, at Ublaar i disse vestindiske